

ΤΟΥ **Αντώνη Κασίτα**

Με τη φράση «fils de Grece» (παιδιά της Ελλάδας) ξεκίνησε την ομιλία του ο Γάλλος κομμουνιστής ποιητής Πωλ Ελυάρ, όταν επισκέφθηκε το Γράμμο ση διάρκεια του Εμφυλίου πολέμου το 1948, απευθυνόμενος και στις δύο αλληλοσπαρασσόμενες μεριές. Η ομιλία του αυτή αναμεταδιδόταν με διακόσιους τηλεβόες (χωνιά) σε όλο το Γράμμο. Αυτό τον τίτλο διάλεξε και ο σπουδαίος σκηνοθέτης - ντοκιμαντερίστας, Διονύσης Γρηγοράτος, για την τελευταία του ταινία με αναφορά στα παιδιά του Εμφυλίου που προσπαθούσαν να διασώσουν και οι αντάρτες του Δημοκρατικού Στρατού και οι στρατιώτες του εθνικού στρατού. Η διαφορά ήταν όμως ότι οι μεν αντάρτες αποφάσιζαν σε γενικές συνελεύσεις, τις περισσότερες φορές με τη γνώμη των γονιών τους, ποια παιδιά θα έστελναν στις λαϊκές δημοκρατίες, οι στρατιώτες τα μάζευαν και τα έστελναν στις παιδουπόλεις της Αθήνας μετά από διαταγή της τότε βασίλισσας Φρειδερίκης. Ασφαλώς και δεν υπήρξε πιο μισητό πρόσωπο από αυτό της Φρίκης όπως της είχε κολλήσει το παρατσούκλι ο λαός, στη σύγχρονη πολιτική ιστορία. 28.000 περίπου ήταν τα παιδιά που είχαν μαζευτεί από το

Δημοκρατικό Στρατό και άλλες 60.000 από τον εθνικό στρατό. Πάνω από 5.000 ήταν τα παιδιά που στάλθηκαν από τη Φρειδερίκη στην Αμερική για υιοθεσία, με την μοίρα τους έκτοτε να αγνοείται.

Ο Γρηγοράτος κάνοντας την έρευνά του προσπαθεί, και σωστά, να κρατήσει την πολιτική των ίσων αποστάσεων, όμως αυτό είναι εξ αντικειμένου αδύνατον και χαρακτηριστικά είναι τα πλάνα της αρπαγής παιδιών από τους στρατιώτες.

Οι πρώτες βόμβες ναβάλμ που ρίχτηκαν από την αμερικανική αεροπορία, ήταν στον Γράμμο και στο Βίτσι. Ολόκληρα χωριά κάηκαν και αποδεκατίστηκαν από τις βόμβες αυτές. Και η ταινία τα περιγράφει με τα πραγματικά επίκαιρα της εποχής που έχει συλλέξει στην έρευνά του ο σκηνοθέτης.

Ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ, γεμάτο από αρχειακό υλικό, όπου η Έρμη (Τζένη Σταυροπούλου), πολιτική πρόσφυγας τρίτης γενιάς, επηρεασμένη λόγω DNA από το αγωνιστικό παρελθόν του τόπου αλλά και από τον εργασιακό της χώρο, σύγχρονες κινηματογραφικές λήψεις και κόμικς, περνάει στην πράξη έπειτα από ένα αναπάντεχο συμβάν: Την απόπειρα της γιαγιάς της να ξαναπαίξει ως παιδί, σκαρφαλώνοντας σε μία κούνια παιδικής χαράς. Η Έρμη, ανασυνθέτει με τη βοήθεια δύο bloggers και ενός εξεγερμένου αλλά και απόλυτα συνειδητοποιημένου νεαρού ονόματι Συμβατός (Πέτρος Γιασεμής), την ιστορία της γιαγιάς της και τριών άλλων παιδιών που είχαν πρωταγωνιστήσει σε ένα γεγονός του Εμφυλίου πολέμου, που ακόμη ως τις μέρες μας είναι ένα αποσιωπημένο και απωθημένο γεγονός.

Πηγή: prin.gr